

Adventi gondolatok – Szabó Sándor

2019. 12. 10.

Adventi gondolatok címmel folyik a Kárpát-medencei református rádiók közös sorozata, amely minden napra lelki táplálékot kíván nyújtani karácsonyig. Szabó Sándor, a Miskolc-Belvárosi Református Egyházközség lelkipásztora is bekapcsolódott a kezdeményezésbe:

Ilyenkor a keresztyén ember fokozott mértékben gondol Jézus Krisztus első eljövételére, illetve az ő második visszajövetelére. Ez az advent lényege, amely szerint tagozódik a Szentírás üzenete, mondanivalója is. Az első adventre elsősorban a próféták, de a Szentírásnak más részei is készítik az Ószövetség népét. Ennek beteljesedéseképp jelent meg Isten egyszülött Fia, a názáreti Jézus, aki a júdeai Betlehemben született, és jászolbölcsőbe fektették. Nem volt számára hely a fogadóknak, házakban. Jézussal sokszor ez történik: sok ember életében nincs számára hely.

Az újszövetségi váradalmak kulcsfigurája Keresztelő János, Jézus kortársa, rokona, unokatestvére volt. Azt a feladatot kapta Istentől, hogy a harmincéves, felnőtt Messiás, Király eljövetelét készítse elő. Ő a pusztában lakott, eremita volt – ebből származik a remete szavunk –, és Istennek odaszentelt életével egyetlen célja volt küldetésének: Jézus útkészítőjének lenni. Advent prófétájának is nevezhetjük. Az utolsó próféták egyikeként az Ószövetséghez tartozik, és egyben az hárult rá Istentől kapott feladatként, hogy Jézusnak útegyengetője legyen. De mit is jelent az útkészítés? Az embernek vannak rendezetlen dolgai, félbemaradt ügyei, megromlott kapcsolatai, amelyeket el kell rendezni magánéletében, családi életében, bármilyen közösségben, ahol él. Ezekre a dolgokra készíti fel Keresztelő János a kortársait. Nagyon nagy hatású igehirdetés volt kiáltó szava a pusztában.

A legnagyobb beteljesedés Keresztelő János számára az volt, amikor a megtért, bűnbánatot tartó, Jordánban megkeresztelt emberek közösségében megjelent Jézus. Tiltakozik is, hogy Jézusnak nem a bűnösökkel egy sorban lenne a helye, ő azonban ragaszkodott hozzá, hogy ott legyen, hiszen ezért is vállalta az emberi testet, az inkarnációt. Keresztelő János annak is szemtanúja volt, hogy az ég megnyílt, a Szentlélek alászállt, és hallotta Isten szavait. Ezzel veszi kezdetét Jézus messiási munkássága, amely földi értelemben keresztre feszítésével, a nagy engesztelő áldozat bemutatásával fejeződik be. Ez az ószövetségi törvénynek mindenben megfelelt, hiszen áldozáskor az állatnak is mindenben tökéletesnek kellett lennie. Jézus tökéletes volt, és az engesztelő áldozat bemutatása egyben elégtétel volt az emberi világ összes bűnéért. Isten Jézus váltságával „zárójelbe tette” az emberiség bűneit, hogy aki hisz benne, ne zárójelbe tett ember legyen, hanem tiszta szívű, becsületes, jóra törekvő, igaz, aki Krisztus útján akar járni, krisztusi életet akar élni, és ezt élete példájával mások számára is felmutatni.

Tehát Jézusban nincs zárójelbe tett életű ember, ez csak a mi földi világunkban létezik. Krisztus mennybemenetelével elkezdődött az utolsó idők korszaka – ebben élünk mi most. Az advent életforma az ember számára: szembejön velünk Jézus, találkozunk. Készülnünk kell a találkozás napjára, ez az életünk végső célja, az igazi karácsony.

